

Chvála a modlitba ke vznešenému Avalokitešvarovi sesílající deště štěstí a blahobytu

od sedmého dalajlamy Losanga Kalsanga Gjatsa

Chvála árjovi Lokéšvarovi

Ze soucítění všech vítězících buddhů deseti směrů, kterých je tolik jako atomů nespočetných světů, tak hlubokého jako oceán a oddanému, naprosto oddanému živým bytostem, se zrodila dokonalá nádhera úžasných vlastností známá jako Avalokitešvara, veliký průvodce, hora skvostů, na kterou bychom všichni měli spoléhat. Tobě se klaním.

Stojíš na mandale naplněné měsíčním světlem nohama jako čisté lotosové okvětní plátky uprostřed čistého a čerstvého lotosu. Do světa záříš s dokonalým jasem jako měsíc, když je v úplňku. Pohled na Tebe uleví srdci od veškeré bolesti a všude rozšíří obrovskou radost.

Tvé soucítění je chladivé jako dotek sněhu, a přesto spaluje houfy démonů. Tvá moudrost je dalece za jevy s přívlastky, a přesto se jí jeví mandaly složitosti do všech detailů. Překročil jsi samsáru, a přesto neustále projevuješ zrození ve třech říších. Moudří jsou v úžasu z takových činů, které se podobají iluzím.

Prostupuješ všemi jevy, jsi nebeské těleso jasné podzimní noci. Jsi trpělivá veliká Země, na kterou bez ustání spoléhají všichni, kdož mají to štěstí. Jsi zářivé slunce, které rozptyluje temnotu nevědomosti celého světa. Jsi měsíc, který tiší trýzeň mysli spalované hněvem.

Ukazuješ mandalu své překrásné tváře, která je jako plně rozkvetlý lotos. Oplýváš krásou mládí, tak bělostný jako křišťál či ryzí lastura. Uprostřed neohraňčených rozsáhlých oblak obětí se těšíš kouzelné hře s osvobozující bohyní, rozzářený v doprovodu nespočetných těch, co odešli do blaženosti, bódhisattvů a hněvivých božstev.

Všechny ty, kteří upadli do žalostných typů existence, sužované myriádami různých utrpení působených ohněm, vodou, nepříznivým osudem, hněvem králů a podobně, vytahuješ jednoho po druhém svými paprsky světla, jakoby je omýval měsíc, a dovádíš je k nejvyššímu blahu bohů.

Své provonělé lokny vlasů máš svázané nahoře na hlavě, kde se prolínají s modrým světlem nebes. Uprostřed v nich sedí mocný buddha Amitábha jako tvá rodová koruna. Tvá pravá ruka je v mudře dávání a z jejich prstů bez ustání stékají kapky bílého nektaru, které jsou jako lesknoucí se perly a tiší trýzeň hladových duchů.

Levá ladně spočívá na boku tvé nádherné postavy, které se klaní Bráhma, Indra a další domýšliví bohové. Jsi ten nejmocnější světa. Odhaluješ tisíc dalších rukou okrášlených mudrami kola, lotosu, šípu, luku atd. Máš tisíc očí a dokonale ukazuješ jedenáct krásných tváří.

Někomu se zjevuješ v podobě Simhanády, vůdce záludných nágů, pro jiné jsi Amoghapakšou, Nílakanthou atd. Někdy jsi Hajagrívou, ničitelem překážek a pánem hněvivých, jindy jsi černým Mahákálou a jinými, kteří drtí tři světy, ale tvá mysl se nikdy nevzdálí od soucítění.

Rozloha světů rozpínajících se prostorem nezná konce, avšak Ty vyzařuješ tolik forem, kolik je v těchto světech cítících bytostí, aniž by se pohnul jediný Tvůj vlas na hlavě. Stejně tak, jako déšť padající z mraků, nepotřebuješ rozmýšlet.

Zanechal jsi všech slov, která žádným způsobem neprospívala živým bytostem. Nekončící melodie tvé řeči v souladu se způsobem smýšlení každé z bytostí učí cesty Dharmy četnější než kapky vody v oceánu. Ti, k jejichž uším dolehne Tvůj hlas, budou dokonale prodlévat ve Tvých slovech.

Tvá slova těší mysl jako zpěv krásného mládí prolínající se se zvuky mnohostrunné víny nebeských hudebníků, ale zničí touhy žádostivých. Tvá řeč se rozléhá do výše i do dále jako hřmění burácející oblohou, ale těmž, kdož jsou sevření zděšením, v mžiku zmírní jejich strach na pouhé slovo.

Dovedl jsi k dokonalosti všechny rysy řeči buddhů minulosti, přítomnosti a budoucnosti a roztáčíš kolo Dharmy hlasem vysokých a čistých tónů se všemi dobrými vlastnostmi, abys vysvobodil ty, jenž bloudí samsárou bez ustání v moci nejistého zrození a smrti. Jsi tedy jako mistr nepřekonatelných kvalit řeči znám jako guru všech světů.

Živé bytosti se milují, a přesto se někdy v záchvatu hněvu chtějí zabít. Ty na ně však bez ustání hledíš jako by maminka hleděla na své jediné dítě. Tvá mysl už dávno zavrhlá i nejnepatrnější myšlenky někomu ubližovat. Láska, kterou pro sebe mají bytosti jako já, se tedy nemůže přiblížit ani zlomku tvého soucítění.

Tvůj nekončící mírný pohled je zklidňující jako koupel ve vodě ovoněné kafrem, santalovým dřevem a vetiverií. Tvé oči jsou je navždy upřeny k živým bytostem šesti druhů, ale tvá mysl prodlévá v *dharmadatu*, kde se rozplynuly veškeré zkušenosti a výjevy, neustále dokonale blažená a bez jediného pohnutí. Takové myslí se klaním.

Modlím se, aby deště tvého nektaru zchladily horká pekla, kde jsou bytosti zaživa spalovány všudypřítomnými plameny, obklopeny a vyděšeny krvelačnými hrdlořezy, s ústy dokořán a s vytřeštěnými rudýma očima. Jiné se v kádích roztavené mědi vaří jako zrnka. Modlím se, aby tvůj vřelý dotek ochránil ty ve studených peklech, kde jsou maso a kosti trhány mrazem.

Modlím se, abys seslal deště nektaru jídla a oděvů hladovým duchům, jejichž břicha jsou obrovská jak hory a končetiny tenoučké jak žilky, jejichž těla jsou vyzáblá na kost a pokrytá prachem a z kloubů jim při pohybu odletují jiskry. Pouhý jejich pohled na vodu způsobí, že vyschne a jsou neustále vyčerpaní a mučení žízni.

Modlím se, abys zvířatům, která jsou nevzhledná tvarem a barvou, neznají způsob, jak rozvinout ctnost a zmírnit nectnost, neustále postrádají zásluhy a kvůli prchavému štěstí z pouhého kousku jídla by obětovaly své drahé životy, daroval schopnost rychle se rozvzpomenout na ctnost, a aby mohly žít šťastným životem.

I rozkoše a radosti nebeského krále, Bráhmy, který si užívá božského paláce zářícího světlem klenotů, jednoho dne silou pomíjivosti vyblednou, a i on se zřítí do pekelných plamenů, kde shoří do morku kostí. Mladí bohové polehávající na měkkých lůžkách, jejichž dotek přináší rozkoš, a hrající si a dovádějící v krásných zahradách rajských potěšení, budou jednoho dne pít vroucí roztavený kov a budou vláčení po povrchu s ostrými železnými ostny.

Ti, kdož se vznášejí ve výšinách, se rychle stanou nízkými služebníky, do kterých si každý kopne. Jako květiny na konci podzimu, čas mládí rychle vybledne. Jako radost ze zapůjčené ozdoby, bohatství časem jistě zmizí. Jako záblesk na obloze, i můj život je tu jen na chvíli. Svět, který bude následovat, je dalek toho, na který jsme zvyklí, a budu to já sám, kdo bude muset bloudit jeho hustou temnotou.

A tak nás v tomto hrůzném stavu samsáry šálení mentálních neduhů nakonec zradí. Prosím, vytáhni nás soucitnou rukou z tohoto oceánu utrpení.

Pravda, Buddhova učení jsou v této zemi obklopené sněžnými vrcholky dobře zavedenou tradicí, ale většina praktikujících Dharmy odložila roucho etického jednání a jako nazí tuláci postrádají veškerý stud. Přátelí se s laiky,

hledí jejich směrem a konají činy, pro které moudří mají opovržení. Běda, slunce svaté Dharmy téměř zapadlo za hory.

Mocní se chtivě starají jen o své vlastní zájmy, bojují mezi sebou a zneužívají slabé. Chudí jsou neustále v poddanství a těžko získávají byt' i nuzné jídlo.

Kdybychom v tak hrozném stavu úpadku byli opomíjeni tebou, vznešený, co by znamenal tvůj slib, který jsi v minulosti dal? V kom by tví služebníci našli útočiště?

I tvé pouhé jméno je požehnané. Kdokoli jej slyší, oprostí se od strachu. Ti, kteří budou mít na paměti tvé jméno, sklídí ovoce podobné projevům oddanosti nesčtým buddhům. To pronesl veliký moudrý pravdivými slovy, takže se, velký ochránce, který jsi zcela opustil rozptýlení mysli jinde, s velikou nadějí modlíme, abys zachránil tyto zoufalé cítící bytosti.

Modlím se, aby se živé bytosti oddaly Třem klenotům, aby získaly víru v příčinu a následek a aby vždy kráčely cestou Dharmy. Modlím se, abys nesčtými hněvivými a mírnými magickými emanacemi, které vždy dokonale odpovídají různým typům a zásluhám živých bytostí, přinesl štěstí všem drahým přátelům, kteří upadli do tohoto strašného stavu samsáry.

Kéž i já, který k tobě mám bezmeznou oddanost, získám neposkvrněnou inteligenci, která pozná pravdu o tom, jak věci existují, a stejně tak i naprosté rozčarování samsárou, a kéž po mnoho životů se soucítěním věnují úsilí práci pro druhé. Kéž dosáhnu dokonalosti moudrosti, jejíž síla rozdrtí všechny máry, kéž kráčím po cestách čisté a radostné Dharmy a pečuji o živé bytosti po dlouhý čas.

Má inteligence je podřadná, avšak na jezeře mléka víry v mé mysli se vzdemuly vlny a vznikly tyto poletující krásné bílé bubliny, girlanda slov rozradostnění i nářku. Kéž je kdokoli, kdo je uslyší, přečte si je či si na ně vzpomene, očistěn od poskvrnění zlými činy a pečuje o něj v čisté zemi v Potále veliký a nejvyšší ochránce Avalokitešvara.

Tuto chválu a modlitbu ke vznešenému pánu světa Avalokitešvarovi, která sesílá deště štěstí a blahobytu, sepsal učitel Dharmy a plně vysvěcený mnich buddhy Šákjamuniho, Losang Kalsang Gjatso (sedmý dalajlama)